

РЕШЕНИЕ

№ 1341

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Л Христова, като разгледа дело номер **2767** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП).

Образувано по повод на жалба с вх. № 7752 от 14.03.2019 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 22 – 94Т - 00 – 0507 от 11.03.2019 г. по описана АСП, Регионална дирекция социално подпомагане – С. град, подадена от Т. А. С. ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу заповед № ЗСП/Д – С – СЛ/1751 от 29.01.2019 г., издадена от директора на ДСП – С., с която е отказано отпускане на еднократна помощ по реда на чл.16 от ППЗСП за лечение в чужбина, потвърдена с решение № .22 – РД06 – 0022 от 28.02.2019 г., издадено от изпълнителния директор на АСП.

С жалбата се иска съдът да отмени оспорения акт като неправилен и незаконосъобразен, тъй като е постановен в нарушение на административно производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излагат се подробни съображения по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – директор на ДСП – С., редовно призоваване, не се явява, представлява се от юрк. П., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд - София - град, въз основа на доказателствата приема за установено следното:

С входящ № ЗСП/Д – С – СЛ/1751 от 31.12.2018 г. жалбоподателят Т. А. С. е подал пред директора на ДСП, район С., заявление – декларация, за отпускане на еднократна помощ по реда на чл. 16 от ППЗСП за заплащане на част от разходите за направата на зъбни протези в размер на 374,00 лв. Оспорващата е посочила в заявлението – декларация, че доходите от пенсия са в размер на 375 лв., представена е фактура за сумата от 160, 00 лв. и експертно решение на ТЕЛК.

Изготвен е социален доклад, с който е предложено на Т. С. да се отпусне еднократна помощ на основание чл. 16 ППЗСП в размер на 160,00 лв.

На 28.01.2019 г. жалбоподателят е депозирила молба в ДСП – С., към вх. № СЛ – 1751/31.12.2018 г., в която е посочено, че представя нова фактура с фискален бон за платената от нея сума в размер на 320,00 лв.

На следващия ден, 29.01.2019 г., е издадена обжалваната заповед, в която е посочено, че се отпуска социална помощ на Т. С. на основание чл. 16 ППЗСП в размер на 160,00 лв. Актът е връчен на неговия адресат на 01.02.2019 г., видно от отбелязването върху нея.

На 12.02.2019 г. жалбоподателят е подала жалба срещу посочената заповед, в която са изложени доводи, че е отпусната сумата от 160,00 лв. без никакви мотиви, вместо 320,00 лв., за които е представила фискален бон.

С решение № 22 – РД06 – 0022 от 28.02.2019 г. изпълнителният директор на АСП е отхвърлил жалбата на Т. С. срещу заповедта на директора на ДСП – С., като е посочено, че преценката за размера на еднократната помощ по реда на чл. 16 от ППЗСП, е по целесъобразност от компетентността на административния орган.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка писмени документи и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до съда е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК на 11.03.2019 г. от активно легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 5, ал. 5 от ЗСП. При издаването на заповедта е спазена предвидената в закона писмена форма, но са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗСП и Правилника за прилагането му.

В съответствие с разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобран ли е с целта, която преследва закона, по чл. 146, т.1 - 5 от АПК.

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане, а по същество е основателна.

Заповед № ЗСП/Д – С - СЛ/1751 от 29.01.2019 е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП. Същата е мотивирана и постановена в резултат на неправилно прилагане на материалноправната разпоредба на чл. 16, ал. 1 ППЗСП, както и при

допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс - чл. 11, ал. 2 от ЗСП. Според чл. 12, ал. 2 от ЗСП, отпускането на социалните помощи става след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 16 от ППЗСП, за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Следва да се обърне внимание на обстоятелството, че еднократната помощ не е законово право, а е правна възможност за подпомагане на отделни лица и семейства. Размерът на тази помощ се определя със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице, като същата се отпуска след извършване на обективна преценка на доходите на лицата и семействата, техните инцидентно възникнали потребности, видът и размерът на конкретната необходимост, както и възможността за помощ от близките, отразена в социален доклад. Посочените в чл. 16 от ППЗСП инцидентно възникнали потребности представляват потребности, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на отделните лица и семейства, като настъпването им е в резултат на непредвидими, неочаквани, непреодолими събития.

Между страните не е налице спор по фактите, а относно това дали законосъобразно е отпусната само половината сума от исканата инцидентна помощ.

В оспорената заповед не са изложени абсолютно никакви мотиви защо на Т. С. се отпуска помощта по първоначално поисканата сума от 160, 00 лв., съгласно фактура № 0...255 от 04.10.2018 г., но не са изложени доводи защо не е разгледана допълнителната молба/искане на оспорващата, с която са представени фактура № 0...259 от 25.01.2019 г. и фискален бон към нея за сумата от 320,00 лв. Следователно обжалваната заповед е издадена при липсата на мотиви. Така допуснатото нарушение е съществено по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК и води до незаконосъобразност на административния акт.

Този пропуск не е преодолян и от горестоящия орган, който в своето решение № 22 – РД06 – 0022 от 28.02.2019 г. е посочил, че размерът на отпуснатата помощ е въпрос по целесъобразност. Едва в писменото становище, депозирано по делото, административният орган излага аргументи за отпуснатия размер на помощта.

По изложените съображения жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, оспорената заповед – да се отмени и преписката да се върне на ДСО – С. за ново произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, 8 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗСП/Д – С - СЛ/1751 от 29.01.2019 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - район С., потвърдена с Решение № 22 - РД06 – 0022 от 28.02.2019 г. на директора на РД „Социално подпомагане“ С. - град.

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - район С. за

ново произнасяне при съобразяване с мотивите, изложени в настоящето решение.
Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл.13 ал.7 от ЗСП.

СЪДИЯ: